

Sygn. akt: II AKa 18/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący :	SSA Piotr Mirek (spr.)
	SSA Piotr Filipiak SSA Grzegorz Wątroba
Protokolant :	Magdalena Bauer

przy udziale **Prokuratora Rafała Nagrodzkiego**

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 roku sprawy

1. **A. W.** s. Z. i B.

ur. (...) w miejscowości K.

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

2. **D. S.** s. A. i I.

ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne;

3. **K. N.** s. M. i H.

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

4. **R. S.** s. A. i I.

ur. (...) w I.

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.
i inne;

5. **M. C.** s. M. i E.

ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 280 § 1 k.k.;

6. **B. S.** c. F. i W.

ur. (...) w M.

oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.;

7. **A. S. (1)** s. J. i H.

ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 279 § 1 k.k.;

8. **K. F. (1)** s. M. i M.

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 267 § 3 k.k.;

na skutek apelacji prokuratora odnośnie oskarżonych A. W.

i K. F. (1) i obrońców oskarżonych A. W., D. S., K. N., R. S., M. C., B. S. i A. S. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 30 czerwca 2015 roku, sygn. akt V K 148/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. F. (1)

w punktach 43 i 53 w ten sposób, że z podstawy prawnej wymiaru kary eliminuje przepis art. 33 § 2 k.k. i obciąża oskarżonego przypadającymi od niego wydatkami i opłatą;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adwokatów: B. L., A. S. (2), A. D., Z. K. (1), A. K. i W. H. – Kancelarie Adwokackie w K. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23% VAT tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonym D. S., K. N., R. S., M. C., B. S. i A. S. (1) w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonych A. W., D. S., K. N., R. S. i K. F. (1) od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa;

5. zasądza od oskarżonych M. C., B. S. i A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w częściach na nich przypadających i opłaty za II instancję w kwotach:

- po 400,00 (czteryście) złotych od M. C. i A. S. (1);
- 500,00 (pięćset) złotych od B. S..

SSA Piotr Filipiak SSA Piotr Mirek SSA Grzegorz Wątroba

Sygn. akt II AKa 18/16

UZASADNIENIE

(w zakresie dotyczącym oskarżonych: A. W., D. S. oraz K. N.)

Sąd Okręgowy w Katowicach, wyrokiem z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt V K 148/12 uniewinnił oskarżonego A. W. od popełnienia czynu z art. 258 § 3 k.k., polegającego na tym, że w okresie od lutego 2002 roku do września 2002 roku na terenie K., C., Z., B. i w innych miastach województwa (...), kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, a to kradzieży z włamaniem samochodów oraz kradzieży z włamaniem do obiektów handlowych, obciążając w tym zakresie kosztami postępowania Skarb Państwa.

Jednocześnie uznał go za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w okresie od 6 lutego 2002 r. do 29 sierpnia 2002 r., dopuścił się ciągu przestępstw w ten sposób, że:

- w okresie od 6 lutego 2002 roku do 9 lutego 2002 roku, w K., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R.M. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu dwóch patentowych zamków i odkręceniu śrub zabezpieczających w bramie garażowej, dostał się do wnętrza garażu mieszczącego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), gdzie następnie po przekręceniu łamakiem wkładki zamka drzwi samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartego 40.000 złotych, który stał zaparkowany w jego wnętrzu, kolejno, po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę właściciela J. P. oraz (...) S.A., który wypłacił pokrzywdzonemu odszkodowanie w kwocie 36.000 złotych, a także zabrał w celu przywłaszczenia 4 letnie samochodowe opony, 3 karnistry oraz grzejnik elektryczny, o łącznej wartości 1.300 złotych, na szkodę J. P., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 28 lutego 2002 roku, w Z., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu łomami zamków w drzwiach i wyważeniu antywłamaniowych drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu – Studia (...), mieszczącego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia notebooki, gry telewizyjne, oprogramowanie komputerowe, gry telewizyjne (...), twarde dyski komputerowe, nośniki CD, procesory, karty grafiki, pamięci komputerowe i inne rzeczy, o łącznej wartości 16.815,23 złotych, na szkodę K. L., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 28 lutego 2002 roku, w C., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M. i inną ustaloną osobą, po uprzednim rozbiciu szklanych drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu z damską bielizną, mieszczącego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia damską bieliznę o łącznej wartości 20.905,28 złotych, na szkodę M. K. i A. C. oraz (...) S. A., który wypłacił odszkodowanie w kwocie 2.000 złotych,
- w nocy z 11 czerwca 2002 roku, na 12 czerwca 2002 roku, w K., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny i czujników systemu alarmowego, a następnie wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 199, znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.000 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych o łącznej wartości 11.180, 59 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 13 czerwca 2002 roku, w K., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M. K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny systemu alarmowego i wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 180, znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek, artykuły chemiczne i spożywcze różnych gatunków oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.034, 83 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 13.088, 47 złotych, na szkodę (...) S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 19 czerwca 2002 roku w K., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu trzech zamków w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...),

znajdującego się przy alei (...), numer 141, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek o łącznej wartości 4.745, 56 złotych, na szkodę (...) S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- w dniu 19 czerwca 2002 roku, w K., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu zamków w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 700 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 9.129, 83 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 19 czerwca 2002 roku w K., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny i czujników systemu alarmowego oraz wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 612, 39 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 9.678, 20 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 22 czerwca 2002 roku w R., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim zerwaniu kłódek zabezpieczających zewnętrzną kratę i wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.207, 40 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 25.328, 62 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 29 czerwca 2002 roku w G., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim przecięciu dwóch kłódek zabezpieczających zewnętrzną kratę i wyłamaniu tej kraty oraz drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 711, znajdującego się przy ulicy (...), numer 6, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 940 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 11.836, 71 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 9 lipca 2002 roku w Z., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R.M.K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny systemu alarmowego i wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek, o łącznej wartości 5.009, 94 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 16 lipca 2002 roku na 17 lipca 2002 roku w Z., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R.M. K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim przecięciu skobla i wyłamaniu trzech zamków bramy garażowej, dostał się do wnętrza garażu mieszczącego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), gdzie dostał się do zaparkowanego tam samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartego 30.000 złotych, wewnątrz którego znajdowało się 50 par zimowego obuwia i inne rzeczy o łącznej wartości 2.500 złotych, a następnie po przekręceniu za pomocą łamaka stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę F. C. oraz (...) S.A., który wypłacił pokrzywdzonemu odszkodowanie w kwocie 20.000 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 20 lipca 2002 roku w Z., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N., po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej bramę wjazdową przedostał się na teren parkingu firmy (...), przy ulicy (...), numer (...) i następnie, po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą łamaka w zaparkowanym tam samochodzie marki „A. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...), wartym 48.000 złotych, dostał się do jego wnętrza

i po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę D. K. (1), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- w nocy z 23 lipca 2002 roku na 24 lipca 2002 roku w G., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N., po pokonaniu zamknięcia poprzez wyłamanie otworów wentylacyjnych w poszyciu skrzydła drzwi dostał się do wnętrza garażu mieszczącego się w ciągu garażowym, przy ulicy (...), gdzie po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą nieustalonego narzędzia, dostał się do wnętrza zaparkowanego tam samochodu marki „B. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...), wartego 25.000 złotych, wewnątrz którego znajdowały się dowód rejestracyjny pojazdu, prawo jazdy oraz kluczyk samochodowy, radioodtwarzacz samochodowy marki (...) i głośniki samochodowe, o łącznej wartości 1.000 złotych, a następnie, po przekręceniu stacyjki zapłonowej przy użyciu pozostawionego wewnątrz kluczyka, uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę T. G., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 28 sierpnia 2002 roku na 29 sierpnia 2002 roku w Z., wspólnie i w porozumieniu z D. S., R. M., K. N., po uprzednim zerwaniu dwóch kłódek i wyłamaniu bramy garażowej, dostał się do wnętrza garażu mieszczącego się w ciągu garażowym, przy ulicy (...), gdzie dostał się do zaparkowanego tam samochodu marki „A. (...)”, o numerze rejestracyjnym(...), warty 45.000 złotych, wewnątrz którego znajdowały się aparat fotograficzny, mapy samochodowe, książka pojazdu, kamera video marki (...), karnister, walizka i inne rzeczy o łącznej wartości 5.000 złotych, a następnie po przekręceniu za pomocą łamaka stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę J. T., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

przyjmując, iż każdego z tych czynów dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego wK. z dnia 22 września 1997 roku, sygn. akt (...), za popełnienie przestępstw z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 203 § 2⁽¹⁾ d.k.k. i inne, na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 22 października 1996 roku do 4 listopada 1997 roku, czym wyczerpał znamiona występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. skazał go na jedną karę 6 lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 01 lutego 2012 r. do 26 czerwca 2012 r.

Tym samym wyrokiem, na mocy art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzył postępowanie wobec oskarżonego D. S. o czyn art. 258 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji z 01.05.2004 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., a mający polegać na tym, że w okresie od lutego 2002 roku do sierpnia 2002 roku na terenie K., C., Z., B., S. i w innych miastach województwa (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, a to kradzieży z włamaniem samochodów oraz kradzieży z włamaniem do obiektów handlowych.

Uznał oskarżonego D. S. uznaje za winnego tego, że w nocy z 11 stycznia 1999 roku, na 12 stycznia 1999 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., R. M., dwiema innymi ustalonymi osobami oraz osobą nieustaloną, po uprzednim zerwaniu syreny systemu alarmowego i wyważeniu drzwi wejściowych za pomocą łomów, dostał się do wnętrza sklepu (...) z odzieżą, mieszczącego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia kurtki, zakłady, marynarki, płaszcze i inne rzeczy oraz pieniądze w kwocie 1.400 złotych, o łącznej wartości 19.193, 32 złotych, na szkodę K. F. (2) i K. S. oraz (...) S. A. z siedzibą w K., której następcą prawnym jest T. U. (...) S. A., a która wypłaciła odszkodowanie w kwocie 2.000 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Uznał oskarżonego D. S. za winnego tego, że w dniu 5 lipca 2001 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M. i inną, nieustaloną, osobą, po uprzednim dostaniu się na teren parkingu strzeżonego w K., przy ulicy (...), numer 2, przemieszczeniu blokującego możliwość kradzieży samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...) oraz wgnieceniu dachu, rozbiciu szyby trójkątnej w przednich, lewych drzwiach, wgnieceniu lewego przedniego błotnika, zarysowaniu lewego tylnego błotnika oraz naderwaniu tylnego zderzaka, których koszt naprawy i montażu części

zamiennych wyniósł 2.000 złotych na szkodę (...) S. A., które wypłaciło odszkodowanie, po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą nieustalonego narzędzia, dostał się do wnętrza samochodu marki „A. (...)”, o numerze rejestracyjnym(...), wartego 100.000 złotych, a potem po przekręceniu przy użyciu nieustalonego narzędzia stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę J. S. (1), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Uznał oskarżonego D. S. za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w okresie od nocy z 4 na 5 listopada 2001 roku do 29 sierpnia 2002 roku dopuścił się ciągu przestępstw w ten sposób, że:

- w nocy z 4 listopada 2001 roku na 5 listopada 2001 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., R. M. i inną nieustaloną osobą, po uprzednim przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą łamaka, dostał się do wnętrza samochodu marki „A. (...)”, o numerze rejestracyjnym L- (...), wartego 96.000 złotych, który stał zaparkowany na parkingu niestrzeżonym przy ulicy (...), numer 1, a następnie po przekręceniu przy użyciu łamaka stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę S. R., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 5 listopada 2001 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., R. M. i inną nieustaloną osobą, po uprzednim przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą łamaka, dostał się do wnętrza samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartego 20.500 złotych, który stał zaparkowany na parkingu niestrzeżonym przy ulicy (...), numer (...), a następnie po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę J. Z., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu
- w nocy z 20 listopada 2001 roku na 21 listopada 2001 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., R. M. i inną nieustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu zamków w bramie wjazdowej, dostał się do wnętrza garażu, mieszczącego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), numer (...), gdzie po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą łamaka, wszedł do zaparkowanego tam samochodu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), wartego 100.000 złotych, a następnie po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, szkodę J. S. (2) oraz T. U. (...) S.A., które wypłaciło odszkodowanie w kwocie 61.700 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 21 grudnia 2001 roku na 22 grudnia 2001 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. S., R. M. i inną nieustaloną osobą, po uprzednim przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą łamaka, dostał się do wnętrza samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartości 30.000 złotych, który stał zaparkowany na parkingu niestrzeżonym przy ulicy (...), numer (...) a następnie po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę K. P., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu;
- w dniu 27 stycznia 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M., po uprzednim przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą łamaka, dostał się do samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartego 30.000 złotych, który stał zaparkowany na parkingu niestrzeżonym przy ulicy (...), numer (...), a następnie po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, wraz ze znajdującymi się wewnątrz torba turystyczną z paszportem, aparatem fotograficznym marki (...) i innymi rzeczami, na szkodę Z. K. (2), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 27 stycznia 2002 roku na 28 stycznia 2002 roku, w R., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M., po uprzednim przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą łamaka, dostał się do wnętrza samochodu marki „B. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...) (...), wartego 18.000 złotych, który stał zaparkowany na parkingu niestrzeżonym przy ulicy (...), numer (...), a następnie po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił

silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę J. V., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- w nocy z 6 lutego 2002 roku na 7 lutego 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M. i inną nieustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu zamków i odkręceniu śrub zabezpieczających w bramie garażowej, dostał się do garażu znajdującego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), gdzie po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą łamaka, wszedł do samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartego 55.100 złotych, a kolejno po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę (...) S.A. który wypłacił odszkodowanie w kwocie 55.100 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w okresie od 6 lutego 2002 roku do 9 lutego 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu dwóch zamków i odkręceniu śrub zabezpieczających w bramie garażowej, dostał się do garażu znajdującego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), gdzie przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą „łamaka”, wszedł do samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartego 40.000 złotych, a potem, po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę J. P. oraz (...) S. A., który wypłacił odszkodowanie w kwocie 36.000 złotych, a także zabrał w celu przywłaszczenia 4, letnie opony samochodowe, 3 karnistry oraz grzejnik elektryczny, o łącznej wartości 1.300 złotych na szkodę J. P., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 24 lutego 2002 roku, w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M., L. J. i A. S. (1), po uprzednim wybitciu szyby w przeszklonych drzwiach wejściowych, dostał się do sklepu ogólnospożywczego (...), przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia alkohole różnego rodzaju, a to wódki czyste, wina, koniaki, whisky oraz piwo, słodycze, kawę i herbatę, o łącznej wartości 4.917, 10 złotych, na szkodę A. Ż., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 26 lutego 2002 roku, w M., działając wspólnie i w porozumieniu z R. M., L. J. i A. S. (1), po uprzednim wyłamaniu łomami zamków drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...) numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 80 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych i innymi rzeczami, o łącznej wartości 11.000 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 28 lutego 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R.M. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu łomami zamków w drzwiach i wyważeniu antywyłamaniowych drzwi wejściowych, dostał się do sklepu – Studia (...), przy ulicy (...), numer 336, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia notebooki, gry telewizyjne, oprogramowanie komputerowe, gry telewizyjne (...), komputerowe twarde dyski, nośniki CD, procesory, karty grafiki, pamięci komputerowe i inne przedmioty, o łącznej wartości 16.815, 23 złotych na szkodę K. L., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 28 lutego 2002 roku, w C., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M. i inną ustaloną osobą, po uprzednim rozbiciu szklanych drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu przy ul. (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia bieliznę damską, o łącznej wartości 20.905, 28 złotych na szkodę M. K. i A. C. oraz na szkodę (...) S.A., który wypłacił odszkodowanie w kwocie 2.000 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 11 czerwca 2002 roku na 12 czerwca 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny i czujników systemu alarmowego, a następnie wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.000 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci

komórkowych, o łącznej wartości 11.180, 59 złotych na szkodę (...) S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- w dniu 13 czerwca 2002 roku, w K., wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny systemu alarmowego i następnie wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 180, znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek, artykuły chemiczne i spożywcze oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.034, 83 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 13.088, 47 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu;
- w dniu 19 czerwca 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu trzech zamków w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy alei (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek o łącznej wartości 4.745,56 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 19 czerwca 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu zamków w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 700 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 9.129,83 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 19 czerwca 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny i czujników systemu alarmowego, a następnie wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę gotówką w kwocie 612, 39 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 9.678, 20 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 22 czerwca 2002 roku, w R., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim zerwaniu kłódek zabezpieczających zewnętrzną kratę i wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer(...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.207, 40 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 25.328, 62 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 29 czerwca 2002 roku, w G., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim przecięciu dwóch kłódek zabezpieczających kratę zewnętrzną i wyłamaniu tej kraty oraz drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 940 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 11.836, 71 złotych, na szkodę (...) S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 9 lipca 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M. K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny systemu alarmowego i wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer (...), skąd po splądrowaniu zabrał w celu

przywłaszczenia papierosy różnych marek o łącznej wartości 5.009, 94 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- w nocy z 16 lipca 2002 roku na 17 lipca 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N. i inną ustaloną osobą, po uprzednim przecięciu skobla i wyłamaniu trzech zamków bramy garażowej, dostał się do garażu mieszczącego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), gdzie wszedł do samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartego 30.000 złotych, wewnątrz którego znajdowało się 50 par butów zimowych i inne przedmioty o łącznej wartości 2.500 złotych, a następnie po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę F. C. oraz (...) S.A., który wypłacił odszkodowanie, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 20 lipca 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M. K. N., po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej bramę wjazdową dostał się na teren parkingu firmy (...), przy ulicy (...), numer (...), a następnie po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą „łamaka” w zaparkowanym tam samochodzie marki „A. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...), wartym 48.000 złotych, wszedł do niego i po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę D. K. (1), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 23 lipca 2002 roku na 24 lipca 2002 roku, w G., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N., po pokonaniu zamknięcia poprzez wyłamanie otworów wentylacyjnych w poszyciu skrzydła drzwi, dostał się do wnętrza garażu znajdującego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), gdzie po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą nieustalonego narzędzia, dostał się do wnętrza samochodu marki „B. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...), wartego 25.000 złotych, wewnątrz którego znajdowały się dowód rejestracyjny pojazdu, prawo jazdy oraz kluczyk samochodowy, radioodtwarzacz samochodowy marki (...) i głośniki samochodowe, o łącznej wartości 1.000 złotych, a następnie, po przekręceniu stacyjki zapłonowej przy użyciu pozostawionego wewnątrz kluczyka, uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę T. G., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 28 na 29 sierpnia 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., K. N., po uprzednim zerwaniu dwóch klódek i wyłamaniu bramy garażowej, dostał się do wnętrza garażu mieszczącego się w ciągu garażowym, przy ulicy (...), gdzie dostał się do zaparkowanego tam samochodu marki „A. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...) 86, warty 45.000 złotych, wewnątrz którego znajdowały się aparat fotograficzny, mapy samochodowe, książka pojazdu, kamera video marki (...), karnister, walizka i inne rzeczy o łącznej wartości 5.000 złotych, a następnie po przekręceniu za pomocą łamaka stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę J. T., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu;

czym wyczerpał znamiona występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. skazał go na jedną karę 6 lat pozbawienia wolności.

Na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności.

Uznał oskarżonego K. N. za winnego tego, że działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w okresie od nocy z 11 na 12 czerwca 2002 roku do 29 sierpnia 2002 roku, dopuścił się ciągu przestępstw w ten sposób, że:

- w nocy z 11 czerwca 2002 roku na 12 czerwca 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., D. S. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny i czujników systemu alarmowego, a następnie wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 199, przy ulicy (...), numer 6, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.000 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci

komórkowych, o łącznej wartości 11.180, 59 złotych na szkodę (...) S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- w dniu 13 czerwca 2002 roku, w K., wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., D. S. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny systemu alarmowego i następnie wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 180, znajdującego się przy ulicy (...), numer 196, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek, artykuły chemiczne i spożywcze oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.034, 83 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 13.088, 47 złotych na szkodę (...) S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu;
- w dniu 19 czerwca 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., D. S. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu trzech zamków w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 063, znajdującego się przy alei (...), numer 141, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek o łącznej wartości 4.745,56 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 19 czerwca 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., D. S. i inną ustaloną osobą, po uprzednim wyłamaniu zamków w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 049, znajdującego się przy ulicy (...), numer 10, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 700 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 9.129,83 złotych, na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 19 czerwca 2002 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., D. S. i inną ustaloną osobą, po uprzednim uszkodzeniu syreny i czujników systemu alarmowego, a następnie wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 251, znajdującego się przy ulicy (...), numer 8, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę gotówką w kwocie 612, 39 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 9.678, 20 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 22 czerwca 2002 roku, w R., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., D. S. i inną ustaloną osobą, uprzednim zerwaniu klódek zabezpieczających zewnętrzną kratę i wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 516, znajdującego się przy ulicy (...), numer 106, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 1.207, 40 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 25.328, 62 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 29 czerwca 2002 roku, w G., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., D. S. i inną ustaloną osobą, po uprzednim przecięciu dwóch klódek zabezpieczających kratę zewnętrzną i wyłamaniu tej kraty oraz drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer 711, znajdującego się przy ulicy (...), numer 6, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek oraz metalową kasetę z gotówką w kwocie 940 złotych, biletami (...) miejskiej (...), kartami telefonicznymi oraz kartami pre-paid sieci komórkowych, o łącznej wartości 11.836, 71 złotych, na szkodę (...) S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 9 lipca 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. Mikołajczakiem, D. S. i inną, ustaloną, osobą, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, po uprzednim uszkodzeniu syreny systemu alarmowego i wyłamaniu łomami drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza kiosku (...), numer (...), znajdującego się przy ulicy (...), numer 47, skąd po splądrowaniu zabrał w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek o

łącnej wartości 5.009, 94 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- w nocy z 16 lipca 2002 roku, na 17 lipca 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M., D. S. i inną ustaloną osobą, po uprzednim przecięciu skobla i wyłamaniu trzech zamków bramy garażowej, dostał się do garażu mieszczącego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), gdzie wszedł do samochodu marki (...), o numerze rejestracyjnym (...), wartego 30.000 złotych, wewnątrz którego znajdowało się 50 par butów zimowych i inne przedmioty o łącznej wartości 2.500 złotych, a następnie po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę F. C. oraz (...) S.A., który wypłacił odszkodowanie, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w dniu 20 lipca 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M. i D. S., po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej bramę wjazdową dostał się na teren parkingu firmy (...), przy ulicy (...), numer 8, a następnie po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą „łamaka” w zaparkowanym tam samochodzie marki „A. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...) 271, wartym 48.000 złotych, wszedł do niego i po przekręceniu łamakiem stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia, na szkodę D. K. (1), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 23 lipca 2002 roku, na 24 lipca 2002 roku, w G., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M. i D. S., po pokonaniu zamknięcia poprzez wyłamanie otworów wentylacyjnych w poszyciu skrzydła drzwi, dostał się do wnętrza garażu znajdującego się w ciągu garażowym przy ulicy (...), gdzie po przekręceniu wkładki zamka w drzwiach za pomocą nieustalonego narzędzia, dostał się do wnętrza samochodu marki „B. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...), wartego 25.000 złotych, wewnątrz którego znajdowały się dowód rejestracyjny pojazdu, prawo jazdy oraz kluczyk samochodowy, radioodtwarzacz samochodowy marki (...) i głośniki samochodowe, o łącznej wartości 1.000 złotych, a następnie, po przekręceniu stacyjki zapłonowej przy użyciu pozostawionego wewnątrz kluczyka, uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę T. G., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w nocy z 28 na 29 sierpnia 2002 roku, w Z., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., R. M. i D. S., po uprzednim zerwaniu dwóch kłódek i wyłamaniu bramy garażowej, dostał się do wnętrza garażu mieszczącego się w ciągu garażowym, przy ulicy (...), gdzie dostał się do zaparkowanego tam samochodu marki „A. (...)”, o numerze rejestracyjnym (...) 86, warty 45.000 złotych, wewnątrz którego znajdowały się aparat fotograficzny, mapy samochodowe, książka pojazdu, kamera video marki (...), karnister, walizka i inne rzeczy o łącznej wartości 5.000 złotych, a następnie po przekręceniu za pomocą łamaka stacyjki zapłonowej uruchomił silnik pojazdu, dokonując jego zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę J. T., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu;

czym wyczerpał znamiona występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. skazał go na jedną karę 5 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. S., solidarnie z R.M. i R. S. środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 2000 zł na rzecz (...) SA w Ł., w związku z wypłatą odszkodowania na skutek kradzieży z włamaniem w nocy z 11 na 12 stycznia 1999 r. do sklepu (...) w K..

Zwolnił oskarżonych z ponoszenia kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżony został w całości apelacjami obrońców oskarżonych: A. W., D. S., K. N..

Obrońca **A. W.** zaskarżając wyrok w części skazującej oskarżonego, zarzuciła mu obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a to:

- art. 7 k.p.k. poprzez poczynienie oceny zebranego materiału dowodowego w sposób sprzeczny z wymaganiami jakie stawia przed Sądem treść tegoż przepisu, wyrażający się w bezkrytycznym przyznaniu waloru wiarygodności depozycjom R. M. i pominięciu motywów jakimi kierował się w/w składając określonej treści wyjaśnienia, a także braku potwierdzenia wersji o jakiej naprowadził w jakichkolwiek innych dowodach, także o charakterze obiektywnym,
- art. 4 i 410 k.p.k. poprzez pominięcie i bagatelizowanie dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego jak i innych współoskarżonych za wyjątkiem R. M., gdzie kwestionowali oni swoje sprawstwo, a także opinii daktyloskopijnych i bezkrytyczne danie wiary wyjaśnieniom R.M.,

a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, poprzez uznanie, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu w pkt II – XVI aktu oskarżenia czynów, podczas gdy wnikliwa i całościowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na przypisanie mu winy.

Stawiając te zarzuty apelująca wniosła o zmianę skarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów.

Obrońca **D. S.**, zaskarżając wyrok w części skazującej oskarżonego, zarzuciła mu:

1. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, co skutkowało bezkrytycznym uznaniem jako całkowicie wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego R. M., który pomawiał oskarżonego D. S. o dokonanie zarzucanych mu czynów, z jednoczesną odmową przyznania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego D. S., jak również wyjaśnieniom pozostałych współoskarżonych w tej sprawie oraz zeznaniom świadków, w szczególności D. K. (2) i R. J., którzy zaprzeczali udziałowi D. S. w popełnieniu zarzucanych mu czynów zabronionych, podając jednocześnie pod wątpliwość wiarygodność wyjaśnień oskarżonego R. M., wskazując, iż składając wyjaśnienia, na których Sąd I instancji oparł swoje ustalenia faktyczne, R. M. kierował się chęcią zemsty w stosunku tak do oskarżonego D. S., jak i pozostałych oskarżonych, jak również wyjaśnienia te składał celem skorzystania z dobrodziejstwa art. 60 k.k.,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a to poprzez przyjęcie, iż oskarżony popełnił zarzucane mu przestępstwa, działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym R. M. i innymi oskarżonymi, podczas gdy w rzeczywistości oskarżony czynów tych nie popełnił i brak jakichkolwiek dowodów na jego sprawstwo.

Stawiając te zarzuty apelująca wniosła o zmianę skarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, względnie o uchylenie go i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego **K. N.** zaskarżając wyrok w całości zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a sprowadzający się do ustalenia, że oskarżony popełnił przypisany mu czyn ciągle jedynie na podstawie wyjaśnień R. M. pomimo, że:

- sąd a quo dokonał ustaleń faktycznych na podstawie wyjaśnień Rafała Mikołajczaka złożonych w toku postępowania przygotowawczego, jak i postępowania jurysdykcyjnego, choć ten nie wskazał w postępowaniu przygotowawczym oskarżonego N. jako osoby uczestniczącej w popełnieniu czynów,
- oskarżony R.M. przedstawiając przebieg popełnienia czynów zarzucanych oskarżonemu N. nie wskazał jego roli w popełnieniu poszczególnych czynów, poprzestając jedynie na wskazaniu rzekomego udziału osoby o pseudonimie (...),
- żaden ze świadków oraz oskarżonych nie potwierdził wyjaśnienia R. M. jakoby K. N. posługiwał się pseudonimem (...),

- konsekwencją złożenia przez oskarżonego wyjaśnień zgodnie z którymi oskarżony K. N. uczestniczył w popełnieniu czynu ciągłego jest wymierzenie oskarżonemu R. M. kary, której górny wymiar był powodem złożenia dotyczących etapu postępowania przygotowawczego i analizowanych zdarzeń faktycznych, wobec czego brak podstaw do przypisania waloru wiarygodności jego wyjaśnieniom.

Stawiając te zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów.

Sąd Apelacyjny stwierdził, co następuje.

Apelacje obrońców oskarżonych okazały się bezzasadne i dlatego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Przed przystąpieniem do oceny zarzutów podnoszonych w apelacjach skarżących stwierdzić trzeba, iż Sąd pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził przewód sądowy, nie dopuszczając się przy tym uchybień, które musiałyby skutkować uchynieniem jego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.

Rozpoznając sprawę oskarżonych przeprowadził wszystkie dostępne mu i istotne dla rozstrzygnięcia sprawy dowody. Dysponował zatem pełnym materiałem dowodowym, który poddał należytej analizie i ocenie, dając temu wyraz w pisemnych motywach wyroku. Prawdą jest, że w zakresie niektórych ustaleń faktycznych i rozstrzygnięć zawartych w wyroku, stanowisko Sądu Okręgowego jest przedstawione dosyć skrótowo i lakonicznie. Nie oznacza to jednak, że uzasadnienie skarżonego wyroku nie spełnia ustawowych kryteriów jego poprawności i nie pozwala stronom oraz sądowi odwoławczemu na poznanie i skontrolowanie poprawności toku rozumowania sądu pierwszej instancji. Wskazuje bowiem w sposób dostateczny, jakie fakty sąd uznał za udowodnione na jakich się oparł dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Przechodząc do meritum sprawy, trudno byłoby nie zauważyć, że mimo odmienności w formułowaniu zarzutów apelacyjnych przez poszczególnych skarżących, ich istota pozostaje ta sama. Wszystkie zarzuty podnoszone przez skarżących (również tych, którzy nie złożyli wniosków o sporządzenie uzasadnienia wyroku), niezależnie od tego, czy są zarzutami obrazy prawa procesowego, czy też błędu w ustaleniach faktycznych, dotyczą wiarygodności wyjaśnień oskarżonego R. M., które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji.

Z uwagi na to, że każda okoliczność, podważająca wiarygodności tego dowodu może wpływać, nie tylko na ocenę zasadności środka odwoławczego, w którym została podniesiona, ale może mieć również znaczenie dla sytuacji pozostałych oskarżonych, celem jest przeprowadzenie kontroli zaskarżonego wyroku w tym zakresie i zweryfikowanie trafności dokonanej przez Sąd pierwszej instancji oceny wymienionego dowodu w kontekście wszystkich podnoszonych przez apelujących zarzutów. Wydaje się to tym bardziej uzasadnione, że zarzuty apelujących w znacznej mierze pokrywają się. Zatem, powtarzanie tej samej argumentacji przy odnoszeniu się do kolejnych apelacji nie służyłoby przejrzystości motywów rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego.

Nie są zatem zasadnymi zarzuty obrazy art. 4 i 410 k.p.k. podnoszone w apelacji obrońcy oskarżonego A. W.. Odnosząc się do nich, wystarczy w tym miejscu przypomnieć, że zgodnie z powszechnie akceptowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych poglądem (por. post. SN z 3 kwietnia 2012 r., VKK 338/11), powoływanie się na obrazę przepisu art. 4 k.p.k. nie może stanowić samodzielnej podstawy apelacyjnej. Wyrażona w tym przepisie zasada obiektywizmu stanowi ogólną dyrektywę postępowania. Jej naruszenie wymaga wykazania obrazy konkretnych przepisów procedury, co dowodziłoby prowadzenia postępowania w sposób sprzeczny z naczelnymi zasadami procesu karnego. Warunku tego nie spełnia powołanie się na naruszenie przepisu art. 410 k.p.k. Wbrew twierdzeniu skarżącego, wydając zaskarżony wyrok, Sąd Okręgowy wypełnił ciążący na nim z mocy art. 410 k.p.k. obowiązek oparcia swojego rozstrzygnięcia na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Zauważyć zresztą trzeba, że w istocie rzeczy apelujący nie upatruje obrazy wymienionego przepisu w faktycznym pominięciu określonych dowodów, lecz w sposobie przeprowadzenia przez Sąd pierwszej instancji oceny materiału dowodowego. Stanowisko takie jest błędne. O obrazie przepisu art. 410 k.p.k. można mówić tylko wtedy, gdy przy wyrokowaniu oparto się na

dowodach, których nie ujawniono na rozprawie lub część tych dowodów w ogóle pominięto przy ferowaniu wyroku. Taka sytuacja nie zachodzi natomiast wówczas, gdy w następstwie oceny dowodów sąd przyjmuje za podstawę ustaleń faktycznych tylko niektóre z nich.

Pozbawionymi racji są formułowane przez obrońców oskarżonych A. W. i D. S. zarzuty obrazy art. 7 k.p.k., a także podnoszone przez nich i przez obrońcę oskarżonego K. N. zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych, których istota – jak już wcześniej sygnalizowano – sprowadza się do kwestii oparcia ustaleń faktycznych na wyjaśnieniach oskarżonego R. M., które zdaniem skarżących nie mogły stanowić dowodu sprawstwa oskarżonych.

Wbrew zarzutom apelujących, oceniając zgromadzony materiał dowodowy, a w szczególności wyjaśnienia R. M. oraz oceniając krytycznie linię obrony oskarżonych, Sąd pierwszej instancji nie wykroczył poza granice przyznanej mu swobody.

Nie odmawiając apelującemu prawa do własnej oceny materiału dowodowego, odmiennej od tej przyjętej przez Sąd pierwszej instancji, podkreślić trzeba, że dopóki skarżący nie wykażą, że dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na dowodach ocenionych w sposób sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, ich zapatrywania nie mają żadnego procesowego znaczenia. Tak też jest w niniejszej sprawie. Słabością wywodów apelujących jest to, że negując prawidłowość dokonanej przez Sąd pierwszej instancji oceny dowodów, nie przedstawiają na poparcie swoich stanowisk żadnych konkretnych i racjonalnych argumentów, skupiając się na teoretycznych rozważaniach na temat prezentowanych w orzecznictwie kryteriach oceny dowodu z pomówienia. Nie podważając oczywiście słuszności poglądów omawianych przez apelujących, stwierdzić trzeba, że wbrew oczekiwaniom skarżących nie ma żadnego uniwersalnego testu oceny wiarygodności pomówienia, który za pomocą odpowiedzi udzielanych na standardowe pytania pozwalałby ustalić wartość dowodu i uznać go wiarygodny lub niewiarygodny. Zawsze ocena dowodu uwarunkowana jest całokształtem niepowtarzalnych okoliczności każdej konkretnej sprawy, a te w przypadku wyjaśnień R. M. nie dają powodów do twierdzenia, że stanowią one bezpodstawne pomówienie oskarżonych, mające na celu sprowadzenie na nich odpowiedzialności za czyny, których nie popełnili. Co więcej, analiza obszernych wyjaśnień R. M. nie wskazuje również na podejmowanie przez niego próby pomniejszenia zakresu swojej odpowiedzialności kosztem współoskarżonych.

Odnosząc się do poszczególnych okoliczności przedstawionych przez apelujących na poparcie ich zarzutów, a zawartych zarówno w treści zarzutów jak i uzasadnieniu środków odwoławczych stwierdzić trzeba, że:

- prawdą jest, iż sytuacja procesowa w jakiej znalazł się oskarżony R. M., przyznając się do winy i składając wyjaśnienia okazała się dla niego wyjątkowo korzystna i nieporównywalna z sytuacją pozostałych oskarżonych. Za przypisane mu przestępstwa został skazany bowiem na kary ograniczenia wolności. Nie jest też osobą o nieposzlakowanej opinii, lecz sprawcą powracającym do przestępstwa w warunkach recydywy. Wszystko to jednak nie przekreśla samo przez się wiarygodności jego wyjaśnień. Takie instytucje, jak te przewidziane w przepisie art. 60 § 3 i 4 k.k. są przecież z założenia adresowane do sprawców przestępstw, którzy ujawniając fakt ich popełnienia oraz osoby współsprawców mogą liczyć na korzyści w postaci nadzwyczajnego złagodzenia kary i zawieszenia jej wykonania na specjalnych warunkach.

Pamiętać przy tym trzeba, że R. M., przekazując organom ścigania informacje pozwalające na pozwalające na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej A. W., D. S., K. N., ujawnił również okoliczności swojej przestępczej działalności. Podejmując taka decyzję narażał się na napiętnowanie w swoim środowisku, nie mając gwarancji, że jego postawa procesowa zapewni mu skorzystanie z nadzwyczajnego złagodzenia kary. Zastosowanie tego dobrodziejstwa i ustalenie jego zakresu leżało przecież w gestii Sądu i było uzależnione od spełnienia określonych ustawowo warunków. Twierdzenie, że zainteresowanie R. M. poprawą swojej sytuacji skłoniło go do kreowania opisów dokonywanych przestępstw, aby uczynić zadość oczekiwaniom oskarżyciela jest dowolne i gołosłowne;

- nie są zasadne wywody apelujących, opierające zarzut niewiarygodności oskarżonego R. M. na tezie o niemożliwości precyzyjnego zrekonstruowania składów osobowych, przedstawienia modus operandi, wskazania wysokości łupów i sposób ich podziału przy tak znacznej ilości czynów, tym bardziej, że apelujący wytykają Sądowi

Okręgowemu, iż nie dostrzega zasłaniania się R. M. niepamięcią. Analiza jego wyśniew składanych zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed sądem nie uprawnia do formułowania tezy o ich niezwykłej szczegółowości. Lektura wyjaśnień składanych w trakcie przesłuchań oraz w czasie wizji lokalnych prowadzonych z jego udziałem wskazuje, że nie zawsze potrafił określić wszystkie szczegóły popełnianych przestępstw i wskazać wszystkie uczestniczące w nich osoby. Jest rzeczą oczywistą, że wyjaśnienia składane przez R. M. po upływie pewnego czasu od popełnienia przestępstw i na przestrzeni trwającego kilka lat postępowania mogą zawierać pewne rozbieżności i nieścisłości. Popodkreślić jednak stanowczo trzeba, w zakresie dotyczącym istotnych okoliczności opisywanej przez niego przestępczej działalności jego relacje są spójne i konsekwentne. Trudno wypowiadać się w tej kwestii bardziej szczegółowo, gdyż apelujący negując ich wiarygodność czynią bez nawiązania do konkretnych faktów. Treść wyjaśnień R. M. wydaje się być na tyle precyzyjna, na ile mógł on zapamiętać okoliczności wielu zdarzeń, których był nie tylko postronnym i przypadkowym obserwatorem, ale aktywnym uczestnikiem. Niemożliwość podania pełnych informacji na temat konkretnych przestępstw i braku pewności co do ich okoliczności, w tym także tożsamości współsprawców nie ukrywał i nie starał się uzupełniać relacji przekazywanej organom procesowym swoimi domysłami;

- to, że w niniejszej sprawie brak tego rodzaju dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonych, jak: ślady linii papilarnych, ślady biologiczne, zapis obrazu z kamer monitoringu, nie podważa wyjaśnień wiarygodności wyjaśnień oskarżonego R. M. i nie obniża ich wartości dowodowej. Uwzględniając sposób działania oskarżonych, okoliczności ich przestępstw, przygotowanie do ich popełnienia, trudno byłoby oczekiwać zabezpieczenia śladów kryminalistycznych pozwalających potwierdzić sprawstwo oskarżonych. Podkreślić trzeba, co uszło uwadze apelujących, iż wśród zabezpieczonych dowodów brak również takich, które wykluczałyby sprawstwo oskarżonych;
- z uwagi na sposób działania oskarżonych trudno byłoby też wymagać, aby wina oskarżonych została potwierdzona nie tylko wyjaśnieniami R. M. ale również zeznaniami świadków. Zauważyć w tym miejscu trzeba, choć nie dotyczy przestępstw przypisanych A. W., K. N. i D. S., że nawet w tych przypadkach, gdzie byli świadkowie przestępstw opisywanych przez R. M., fakt nierozpoznania oskarżonych nie dyskwalifikuje jego wyjaśnień. Wynikał on przecież wyłącznie z trudności w spostrzeżeniu i zapamiętaniu sprawców przestępstwa (np. B. R. zeznała, iż twarzy napastników „praktycznie” nie widziała, gdyż miała zasłoniętą oczy – k. 3696 - 3695, M. S. i D. K. (3) zeznały, że nie potrafią opisać wyglądu sprawców – k. 450 – 451 i k. 3787);
- nie jest jednak prawdą, że wyjaśnienia R. M. nie znajdują potwierdzenia w innych osobowych źródłach dowodowych. Pomijając już wymienionych w dalszej części uzasadnienia oskarżonych A. S. (1) i L. J., zaznaczyć trzeba, że podnoszone przez R. M. okoliczności przypisanych oskarżonym przestępstw znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach pokrzywdzonych i przesłuchanych świadków. Jakkolwiek nie zawierają one informacji pozwalających na spersonalizowanie sprawców, to jednakże potwierdzają wartość dowodową jego relacji. Jeżeli brak podstaw do negowania miarodajności wyjaśnień R. M. w zakresie okoliczności strony przedmiotowej opisywanych przez niego przestępstw, to nie ma również powodów do kwestionowania jej w części dotyczącej współdziałających z nim osób;
- chybionymi są zarzuty dotyczące odmowy dania wiary wyjaśnieniom oskarżonych. Sama liczba oskarżonych, którzy nie przyznali się do winy nie stanowi żadnej przeciwwagi dla wiarygodności wersji R. M. Sąd pierwszej instancji odniósł się do prezentowanej przez oskarżonych linii obrony, a przedstawiona w uzasadnieniu wyroku argumentacja, jako niepozostająca w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego zasługuje na aprobatę. Trudno szerzej odnosić się do tej kwestii, jeżeli apelujący nie wykazują w tym zakresie wadliwości rozumowania Sądu Okręgowego. Wydaje się to zresztą zrozumiałe, gdyż jest związane z treścią wyjaśnień oskarżonych. Negując wiarygodność R. M., żaden z oskarżonych nie powołał się na konkretne okoliczności stanowiące weryfikowalne alibi. Niepodobieństwa udziału w poszczególnych przestępstwach nie wykazuje przecież ani stwierdzenie K. N., że w okresie czerwiec – sierpień 2002 r., a w szczególności w lipcu 2002 r., gdy przebywał u matki w K., nie popełnił żadnych przestępstw ani powoływanie się przez pozostałych oskarżonych na to, że R. M. jest „narkomanem i alkoholikiem” lub też będąc skonfliktowany z nimi, pomawia ich powodowany

chęcią zemsty. Podkreślić trzeba, że znaczenie jakie apelujący starają się nadać konfliktowi między oskarżonymi a R.M. jest w niniejszej sprawie nieuprawnionym uproszczeniem. Gołosłownym tezom apelujących nie towarzyszą żadne okoliczności nadające im realny charakter;

- jak już wcześniej wspomniano dla oceny wiarygodności R. M. nie bez znaczenia pozostaje to, że A. S. (1) i L. J. w postępowaniu przygotowawczym przyznali swoje współsprawstwo w przestępstwach, o popełnienie których zostali przez niego pomówieni. Co więcej, składając wyjaśnienia A. S. (1) wymienił wśród osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw również oskarżonego D. S. (k. 2264). W prawdzie obaj oskarżeni na rozprawie nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, kwestionując swoje wyjaśnienia z posterowania przygotowawczego, jednakże Sąd Apelacyjny, podobnie Sąd pierwszej instancji, nie znajduje żadnych racjonalnych podstaw do podważania prawidłowości czynności procesowych prowadzonych z ich udziałem w postępowaniu przygotowawczym;
- wiarygodności depozycji R. M. nie podważają zeznania świadków D. K. (2) i R. J.. Sąd Okręgowy poddał je należytej analizie i ocenie, co doprowadziło go do wniosków, których logiki i zgodności z zasadami doświadczenia życiowego nie sposób kwestionować. Negowanie trafności stanowiska Sąd pierwszej instancji poprzez zarzucanie mu niewykazania jakimi motywami kierowali się ci świadkowie „solidaryzując się” nie z R. M. lecz z pomawianymi przez niego oskarżonymi pozostaje w sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego. Nie wymaga jakichkolwiek szerszych wywodów, to co jest powszechnie wiadome z praktyki orzeczniczej i doświadczenia życiowego, że osoby ujawniające współsprawców, decydujące się „współpracę” z organami ścigania są zdecydowanie negatywnie postrzegane w swoim środowisku, a nawet wymagają ochrony przed zagrożeniem jakie grozi im ze strony środowiska współosadzonych. Stąd też argumentacja, do której odwołał się Sąd Okręgowy jest racjonalna i przekonująca;
- oderwanymi od realiów sprawy są wywody apelujących, starających się wykazać istnienie wątpliwości co do tożsamości oskarżonych A. W. i K. N. z osobami, które w swoich wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym miał wskazywać R.M..

W zestawieniu z materiałami sprawy trudno byłoby inaczej oceniać twierdzenie, że skojarzenie „A. z G.” z osobą A. W. nie nastąpiło spontanicznie, lecz dopiero po pewnym czasie i w przeciwieństwie do pozostałych oskarżonych, R.M. początkowo nie mówił o A. W., lecz o „A. z G.”, a „wychycenie” nazwiska oskarżonego na etapie postępowania sądowego, czy to z wokandy, czy to z aktu oskarżenia nie stanowiło żadnego problemu.

Lektura wyjaśnień składanych przez oskarżonego R. M. w postępowaniu przygotowawczym nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tożsamości osoby A. W. i osoby określanej mianem „A. z G.”. Zupełnie pozbawionym racji jest stawianie tezy o możliwości poznania nazwiska oskarżonego z wokandy czy też z aktu oskarżenia. R.M., już w postępowaniu posługiwał się pełnym imieniem i nazwiskiem oskarżonego A. W.. Podawał również inne okoliczności pozwalające określić jego tożsamość, opisując go chociażby jako „kolegę S.” lub osobę posiadającą charakterystyczny pseudonim – (...) (k. 33 – 41, k. 78 - 86).

To samo dotyczy twierdzenia obrońcy oskarżonego K. N., że w postępowaniu przygotowawczym oskarżony R.M. nie wskazywał K. N. jako osoby uczestniczącej w popełnieniu zarzucanych mu czynów, a postępowanie dowodowe nie wykazało tożsamości oskarżonego z osobą o pseudonimie „rudy”. Niezrozumiałym wydaje się też w realiach sprawy powoływanie się na to, iż żaden z oskarżonych i świadków nie potwierdził posługiwania się przez oskarżonego pseudonimem „rudy, a oskarżyciel nie przedstawił stosownej dokumentacji medycznej, celem wykazania posiadania przez oskarżonego rudego koloru włosów, który uległ zmianie w wyniku wpływu czasu.

Dla wykazania bezzasadności zarzutów apelującego zauważyć trzeba, że R. M. nigdy nie identyfikował K. N. przez odwołanie się do koloru jego włosów – „rudy”. Zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie określał go pseudonimem (...). (k. 84, k 3436). Również w przypadku K. N. R.M. wskazywał dodatkowe okoliczności związane z jego osobą. Co więcej, o bezzasadności wywodów apelującego świadczą również informacje uzyskane od D. M. jeszcze

w toku postępowania przygotowawczego. Na okazywanej mu w dniu 19 kwietnia 2011 r. fotografii przedstawiającej wizerunek K. N. D. M. rozpoznał osobę znaną mu jako (...) albo (...), należąca do grupy (...) (k. 2096);

- dowodem świadczącym o wadliwości ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji nie jest przedstawiona z apelacją obrońcy A. W. opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 21 stycznia 2002. To, że przebywanie oskarżonego w warunkach więziennych wpływało negatywnie na jego stan psychiczny nie dowodzi niepodobieństwa podejmowania przypisanych mu zachowań po uchyleniu tymczasowego aresztowania,
- wbrew twierdzeniu zawartemu w apelacji obrońcy oskarżonego A. W., uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. nie jest ani wyrazem sprzeczności i niespójności w prowadzonej przez Sąd Okręgowy analizie materiału dowodowego ani przejawem niewiarygodności R. M.. Treść pisemnych motywów skarżonego wyroku nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu przestępstwa nie wynikało z zakwestionowania wyjaśnień R. M. w zakresie podawanych faktów, lecz przedstawianej przez niego oceny prawnej faktów i rozumienia pojęcia „zorganizowanej grupy przestępczej”, która – co oczywiste – należy wyłącznie do sądu.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się również podstaw do weryfikacji skarżonego wyroku w zakresie kar wymierzonych A. W., D. S., a także K. N., którego obrońca szeroko omawia apelacji ustawowe dyrektywy wymiaru kary. Rzecz jednak w tym, że wywody apelującego mają charakter wyłącznie abstrakcyjnych rozważań.

Orzeczone wobec oskarżonych kary w żadnym wypadku nie mogą uchodzić za rażąco surowe. Jeżeli uwzględni się fakt, że oskarżony A. W. dopuścił się 15 przestępstw, z których każde jest zagrożone karą pozbawienia od roku do lat 10, że popełnienie ich w ramach ciągu przestępstw pozwalało na orzeczenie jednej kary w granicach do 15 lat, to wymierzoną mu karę 6 lat pozbawienia wolności uznać należy za adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych mu przestępstw, a także pozwalającą na realizację celów wychowawczych i zapobiegawczych. Pamiętać przy tym trzeba, że w przypadku oskarżonego zachodzą również inne okoliczności rzutujące negatywnie na ocenę jego zachowania i stanowiące samoistne podstawy do zaostrzenia kary – działanie w warunkach recydywy, uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu.

Wielość i charakter przestępstw, których dopuścili się oskarżeni K. N. oraz D. S. pozwala uznać, że wymierzone im kary – K. N. kara 5 lat pozbawienia wolności, a D. S. kara łączna 6 lat pozbawienia wolności – są karami sprawiedliwymi i pozwalają na realizację zadań prewencyjnych jakie ustawodawca stawia przed nimi.

Orzeczone wobec oskarżonych kary uwzględniają we właściwym stopniu zróżnicowanie sytuacji oskarżonych. K. N. dopuścił się w ramach ciągu mniej przestępstw niż A. W. i nie działał w ramach recydywy z art. 64 k.k. Stąd też wymierzona mu kara jest niższa niż kara wymierzona A. W..

Oskarżony D. S. popełnił więcej przestępstw niż A. W., ale w przeciwieństwie do niego nie odpowiadał w warunkach recydywy specjalnej. Dlatego też orzeczona wobec niego kara czyni zadość wewnętrznej sprawiedliwości wyroku.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji obrońców oskarżonych i utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli przepisu art. 624 § 1 k.p.k.

SSA Piotr Filipiak SSA Piotr Mirek SSA Grzegorz Wątroba